

تشخیص ژنتیکی پیش از لایه گنزینی (PGD)

افسانه توده رنجبر^۱

تخصیص رُنگیکی پیش از لانه گرینی (PGD) برای اولین بار در سال (۱۹۹۰) گزارش شد. این تکنیک اختصاصی به زوجین کمک می‌کند تا بدون خاتمه دادن به حاملگی، ریسک داشتن یک فرزند مبتلا به بیماری‌های رُنگیکی را کاهش دهند. این روش یکی از درمانهای کمکی باروری (ART)^۳ محسوب می‌شود؛ به علاوه از این تکنیک در تعیین جنسیت جنین نیز استفاده می‌شود.

اولین نوزاد حاصل از روش (PGD) در سال (۱۹۸۹) به دنیا آمد و تا سال (۱۹۹۷) نیز، ۳۰ کودک به کمک این تکنیک در سراسر دنیا متولد شدند.

در (PGD) جنین های حاصل از لفاح آزمایشگاهی (IVF)⁴ از نظر ژنتیکی بررسی می شوند و تنها جنین های سالم به داخل رحم منتقل می شوند.

به طور کلی این روش در دو شرکه انجام می‌گیرد:

۱- در افرادی که در آنها احتمال داشتن فرزند مبتلا به بیماری‌های ژنتیکی بیشتر است مانند حاملان بیماری‌های تک ژنی یا عدم تکامل در ساختمان کروموزومی، مثل ترانسلوکاسیون (جایگانی)، عدم تشکیل دو طرفه مجاری دفران و همچنین افراد با سقط‌های مکرر.

- در افرادی که (IVF) انجام داده‌اند در صورت نزوم جهت تشخیص عدم توازن تعداد کروموزومها (aneuploidy) صورت می‌گیرد. این عدم توازن از لانه گزینی جنین و یا ادامه حاملگی جلوگیری می‌کند، که این حالت یکی از شایع‌ترین علل سقط جنین می‌باشد.

دانشجوی سال سوم پزشکی، دانشگاه علم پزشکی، کم دستان

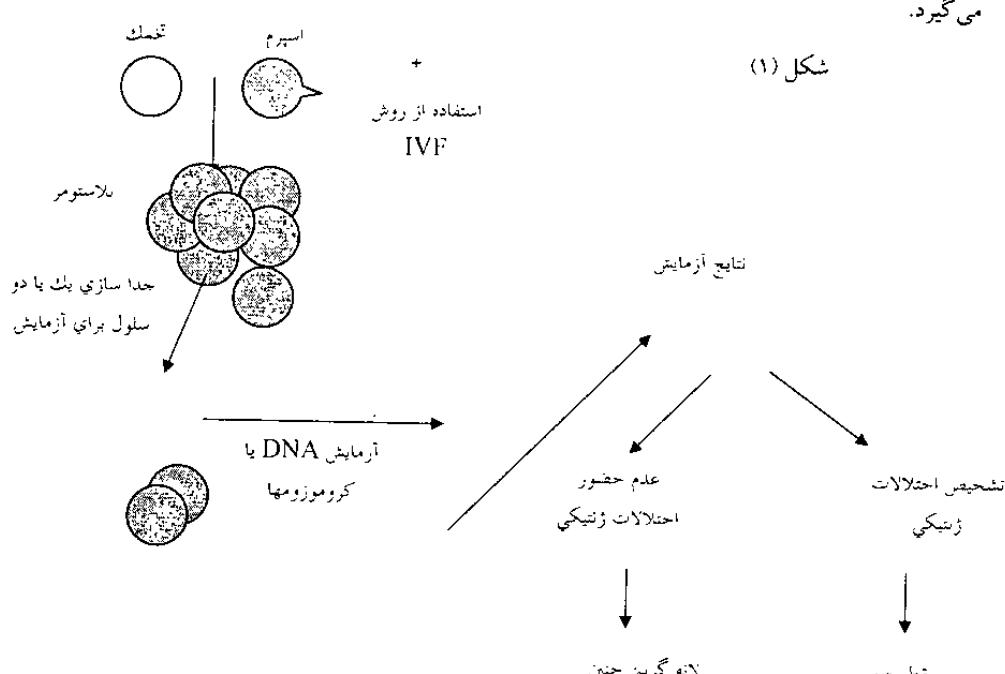
Pre implantation Genetic Diagnosis

Assisted Reproduction Techniques

Assisted Reproduction

- ۲- خانم‌هایی که سابقه سقط مکرر دارند
۳- کسانی که حامل جابجایی‌های کروموزومی
برای داشتن جنین‌های مبتلا به آنیوبلوئیدی دارند،
می‌باشند.
- پس به طور خلاصه زوج‌هایی که شانس بیشتری
عبارتند از:

۱- زنانی که بیش از ۳۷ سال سن دارند
همانگونه که در شکل (۱) مشاهده می‌شود، (PGD) به عنوان یک درمان کمک باروری مورد استفاده قرار
می‌گیرد.

مراحل روش (PGD) به طور خلاصه به شرح ذیو می‌باشد:

(I) برای تحریک تخمدان و به دست آوردن تعداد مناسبی از تخمکها از داروهای هورمونی تحریک کننده استفاده می‌کنند.

(II) تخمکهای جمع آوری شده، در آزمایشگاه به وسیله اسپرم والد بارور می‌شود.

(III) تخمکهای بارور شده تا سه روز در آزمایشگاه رشد داده می‌شوند تا تقسیمات اولیه را

انجام داده و به مرحله هشت سلولی برسند و بتوان از آنها بیوسی به عمل آورد.

(Micro injection) به کمک دستگاه (IV) سوزاخ کوچکی در جنین ایجاد نموده و یک یا دو سلول جهت آزمایش برداشته می‌شود.

شایان ذکر است که از نظر عملی، بیوسی از دو مین جسم قطی نیز مطرح شده است، اما این روش در بیماری‌های کروموزومی وابسته به جنس (خصوصاً جنس مذکور) روش مناسبی نخواهد بود.

روش (PCR) برای تشخیص نقص‌های تک ژنی و روش FISH برای آزمایش کروموزومها مورد استفاده قرار می‌گیرند مثل سندروم داون. البته روش FISH به طور ترجیحی برای تعیین جنسیت جنین در بیمارانی که ریسک انتقال بیماری‌های وابسته به X را دارند به کار برده می‌شود. در این روش DNA به وسیله رنگ‌های فلورسانس ویژه نشاندار می‌شود. برای کروموزومهای جنسی دو دستواره پروب^۳ مورد نیاز می‌باشد و برای شناسایی جانبی‌های کروموزومی دو یا سه پروب استفاده می‌شود. برای غربالگری آنیوالوئیدی، تعداد کروموزوم‌هایی که به طور همزمان می‌توانند تحت آنالیز واقع شوند، به وسیله تعداد رنگ‌های فلورسانسی که در دسترس قرار دارند، محدود می‌شود. کیت‌هایی حاوی پروب برای کروموزوم‌های (21,18,13,Y,X)^۲ یا برای کروموزوم‌های (22,21,18,16,13,Y,X)^۴ در دسترس می‌باشد، اما پروب‌های مجزا به طور معمول تنها می‌توانند با برچسب‌های قرمز و سبز فراهم شوند.

بنابراین روش اخیر به علت محدودیت‌های ذکر شده تنها برای بررسی کروموزومی مادری مفید می‌باشد.

(V) آنالیز سلولهای فراهم شده‌با استفاده از روش (PCR)^۱ مقدار مناسبی از (DNA) از سلولهای جنینی جهت بررسی بیماری‌های تک ژنی (نظیر تی‌ساکس، سیستیک فیبروزیز، دوشن و هموفیلی) به دست می‌آید. به این ترتیب که با قرار دادن بلاستومر در یک محلول مناسب، سلول‌ها لیز شده و (DNA) آزاد می‌شود. این کار به کمک روش (PCR) انجام می‌شود (PCR) روشی است که طی آن امکان فراهم ساختن چندین نسخه کمی از یک (DNA) و تکثیر یک یا چند توالی ژنی خاص میسر می‌شود و معچین حساسیت بسیار بالای این تکنیک از مزایای آن محسوب می‌شود. سپس آلل‌های جدا شده از طریق قطعات (PCR) ارزیابی و آنالیز می‌گردند.

شایان ذکر است که به طور کلی دو روش برای تشخیص در (PGD) مورد استفاده قرار می‌گیرند.

PCR-۱

FISH-۲

^۱Polymerase Chain reaction

^۲Fluorescence in- Site hybridization

^۳Prob

۱۳- دیستروفی میوتونیک ۱۴- نوروفیروم نوع I و
۱۵- کمبود OCT ۱۶- سرطان‌های (P53)

۱۷- خنیل کتونوری ۱۸- رتینوبلاستوما
۱۹- رتینوبلاستوما ۲۰- کم خونی داسی
۲۱- آتروفی عضلات ستون فقرات ۲۲-
تی‌ساکس ۲۳- سندروم X شکننده ۲۴- لش
زیهان ۲۵- سندروم بارت ۲۶- سندروم داون ۲۷-
سندروم ترنر ۲۸- سندروم رت ۲۹- بیماری دندانی
شارکوت ماری

موائع اخلاقی شامل:

۱- چنانچه این روش صرفاً جهت تعیین جنسیت مورد استفاده قرار گیرد، از لحاظ اجتماعی قابل قبول نخواهد بود. چرا که ممکن است گسترش و توزیع جنسیت در جامعه را تحت تأثیر قرار دهد.
۲- امکان تشخیص نادرست.

گزارشات وسیده مبنی بر اشتباهات و خطاهای این روش:
گزارشات تشخیصات نادرست، معتبر نبوده و تخمین میزان آنها دشوار است.

کاربرد دو و یا حتی سه رنگ ادغام شده در مراحل FISH می‌تواند تعداد کروموزوم‌های آنالیز شده را به طور همزمان تا ۹ عدد، با کارآیی رضایت‌بخش افزایش دهد. در سری‌های بزرگتر، درصد خطای احتمالی روش FISH حدود ۱۵٪ می‌باشد (VI). جنین‌هایی که از نظر کروموزومی نرمال تشخیص داده می‌شوند، درون رحم منتقل خواهند شد. لازم به ذکر است که به طور معمول حداقل دو جنین انتقال داده می‌شود. دوهفته پس از انتقال جنین‌ها، برای تائید حاملگی آزمایش خون انجام می‌شود.

* در حال حاضر، با روش PGD می‌توان بیماری‌های زیر را تشخیص داد:
۱- آکندروپلازی ۲- کمبود آدنوزین دامیاز ۳- کمبود آنتی‌تریپسین ۴α ۴- آنزایمر (زن AAP)
۵- بتا تالاسمی ۶- سیستیک فیروزیس ۷- اپیدرمولیز بلوسا ۸- آنسی فانکووی ۹- بیماری گوش ۱۰- هموفیلی A . ۱۱B . ۱۲- دیستروفی عضلانی (دوش و بکر)

در دوران اولیه PGD یک تشخیص خطأ در تعیین جنسیت بوسیله PCR و یک مورد دیگر برای جنین هتروزیگوت در مورد بیماری سیستیک فیروزیس گزارش شده است.

یکی برای هر یک از بیماری‌های بتا تالاسمی،
سیستیک فیروزیز و دستیروفی میوتونیک
(۳ مورد از هر ۳۰۵ مورد یا ۱٪) پس از اعمال
.FISH روش

گزارش سوم از کنسرسیوم (ESHRE PGD)^۱
حاکمی از موقع ۸ مورد تشخیص خطأ در ۱۴۵ مورد
می‌باشد. ۵ مورد از هر ۱۴۵ مورد بارداری بعد از
اعمال روش PCR برای بیماری‌های دستیروفی
دوش، رتینایتیس پیگمتوزا و تعیین جنسیت. و

^۱ European Society for Human Reproduction and Embryology